

Andet afsnit (Livets kosmiske grundplan) – kapitel 7 (Verdensaltets kosmiske tilværelsesplaner) – Lektion 57

Dyrerigets udklang (fortsat fra lektion 56)

Tærsklens vogtere -den store fødsel.

28.

Som identisk med en oplevelse, der baserer sig på intuitionslegemets virksomhed, er det kosmiske glimt ikke blot ensbetydende med et glimt af det guddommelige visdomsocean. Det er også ensbetydende med et glimt af den oplevelsesform, der er gældende i det rigtige menneskerige. Netop det rigtige menneskeriges oplevelsesform er præget af intuitionsenergiens medvirken, og det er derfor i mere end én forstand, at man kan karakterisere det kosmiske glimt som et varsel om det rigtige menneskeriges nærhed.

Gennem sit første kosmiske glimt får det jordiske menneske altså føling med den atmosfære, der kendetegner det rigtige menneskerige, og man vil derfor forstå, at et sådant glimt kommer til at virke som en overordentlig stærk spore for vedkommende med hensyn til dette at nå frem til en permanent berøring med den intuitive oplevelsesform.

Når denne oplevelsesform til at begynde med kun optræder momentant eller øjeblikvis skyldes det følgende to forhold: for det første, at det tilgrundliggende intuitionslegeme endnu er for svagt og spædt til permanent at kunne deltage i livsoplevelsens skabelse, og for det andet, at væsnet endnu ikke helt formår at leve i kontakt med næstekærlighedens normer. Som allerede tidligere bemærket er næstekærlighedens tankeklima den eneste atmosfære, intuitionslegemet kan trives og fungere i, og det vil derfor også kun være i de øjeblikke, hvor denne atmosfære er til stede i det fremskredne menneskes bevidsthed, at den intuitionsbefordrede oplevelsesform kan optræde. Af denne grund er den til at begynde med henvist til at optræde momentant eller glimtvis, nemlig som kosmiske glimt.

Som intuitionslegemet imidlertid kommer til kræfter og væsnet med hensyn til praktisering af næstekærlighed gør fremskridt, vil de fornødne betingelser for intuitiv oplevelsesform samtidig helt automatisk komme til syne, og det medfører, at de kosmiske glimt vil tiltage i både styrke, hyppighed og varighed. Til sidst vil de gå over i hinanden og udløse en permanent intuitiv oplevelsestilstand, der hurtigt kommer under kontrol af væsnets viljeføring. Det er dette permanente, kosmiske glimts første stadier, Martinus betegner som "den store fødsel", og som han på så inspirerende vis har gjort rede for i det sjette bind af sit hovedværk (L. B. VI stk. 1976-2130).

Med den store fødsels indtræden overskrider væsnet som allerede tidligere berørt definitivt tærsklen til det rigtige menneskerige og er herefter hjemmehørende borger i dette nye rige. Det har afkastet dyrehammen og fremtræder nu som det, der gennem hele den forløbne udvikling har været dets bestemmelse, nemlig som det fuldkomne menneske, mennesket i Guds billede, efter hans lignelse. I dets atmosfære vibrerer kun uskyld, renhed og kærlighed suppleret med strålende alsidig intellektualitet. Det er et væsen, i hvis nærhed livet trives og blomstrer; for det er blevet ét med faderen, ét med Gud -livets kilde.

29.

Dette er altså bestemmelsen med det jordiske menneske i dag og dermed også bestemmelsen med

Dem og mig, kære læser. Alle er vi på vej frem mod en tilstand, hvor vi skal fremtræde som rigtige mennesker, og dermed på vej frem mod et rigtigt menneskeriges tilværelsesform.

Det er i denne forbindelse værd at gøre sig klart, at det rigtige menneskerige kun bliver til i samme takt, som hvert enkelt menneske selv bliver et rigtigt menneske. "Himmeriges rige er inden i eder", lød det i sin tid fra mesterens læber, og han kunne have tilføjet, at det står til os selv at få det til at blive til virkelighed udenfor os også. Det beror kun på vor egen evne til at frembringe næstekærlighedens tankeklima i vor atmosfære og dermed på vor evne til at udrense sind og bevidsthed for de faktorer, der forhindrer den intuitive oplevelsesform i at gøre sig gældende -altså de resterende dyriske bevidsthedselementer, eller som Martinus betegner dem: "Tærskelens vogtere". Disse faktorer er nemlig det eneste, der hindrer mennesket i at overskride tærsklen til det rigtige menneskerige. Men det gør de til gengæld også ubestikkeligt effektivt så længe, der er blot den mindste antydning af dem til stede i bevidstheden. Og således bekræfter det sig, "at kun de rene af hjertet skal se Gud".

Det er naturligvis fristende at fordybe sig i en nærmere omtale af den store fødselsproces, men denne er så gribende og samtidig udførligt beskrevet af Martinus selv, at vi med hensyn til dette ophøjede emne langt hellere vil henvise læseren til denne kilde (se foranstående henvisning). I stedet skal vi benytte lejligheden til at gøre gældende, at det fra Martinus side med uforbeholden sikkerhed hævdes, at det rigtige menneskerige inden for de kommende tre tusinde år vil være en realitet på jorden. Det vil måske endog være virkelighed før, men mere end tre tusinde år vil det i hvert fald ikke vare. -For en og anden kan dette måske endog synes at være en sørgelig lang ventetid, men i så fald skal vi sammen med Martinus benytte lejligheden til at henlede opmærksomheden på det inspirerende faktum, at det jo står det enkelte menneske frit for med hensyn til det personlige tilfælde at forkorte tiden så meget, som det skal være. Thi skabelsen af det rigtige menneskerige er, som før bemærket noget, der beror på den enkelte selv. Det er ikke noget, man bare kan sætte sig hen og vente på, at andre skal frembringe. For selv om dette virkelig skete, ville man jo for sit eget vedkommende stadigvæk stå uden for -mentalt set.

Kort sagt: det står til den enkelte selv at virkeliggøre det rigtige menneskerige. Det eneste, man har at gøre, er helt enkelt at optage kampen med "tærsklens vogtere" i sin egen personlige bevidsthed.

30.

Af hensyn til det menneske, der med henblik på det rigtige menneskeriges skabelse leder efter mere omfattende opgaver at give sig i kast med, har Martinus skitseret en række punkter, som det i denne forbindelse vil have betydning at rette opmærksomheden imod. Vi skal her benytte lejligheden til at citere disse punkter og dermed afslutte omtalen af det andet kosmiske tilværelsesplan: tyngdeplanet eller dyreriget.

Martinus skriver:

"... .. hele den samlede energiudfoldelse, gennem hvilken det guddommelige forsyn søger jordmenneskehedens opfyldelse af det store kærlighedsbud bragt frem til fuldkommenhed, vil være at udtrykke som identisk med følgende tolv punkter:

- 1) Alle former for uselviskhedens sejr over selvisheden (fællesinteressens sejr over privatinteressen).
- 2) Skabelsen af en international, demokratisk verdensstyrelse.
- 3) Alle landes afrustning til fordel for oprettelsen af et internationalt, upartisk verdenspoliti.

4) Udvikling af et internationalt, åbenlyst -ikke hemmeligt -højeste lov-og retsvæsen, der repræsenterende videnskabens ypperste væsner på åndelige såvel som materielle områder, kan være kvalificerede til at kende forskel på "abnorme handlinger" og "forbrydelser", -kender udviklingsgang og tilværelsens evige love og dermed er en garanti for absolut ret og retfærdighed for alt og alle.

5) Afskaffelse af private individers besiddelse af værdierne (naturrigdommene) til fordel for verdensstatens tilegnelse af disse.

6) Afskaffelse af penge til fordel for indførelse af et individs personligt ydede arbejde som eneste betalingsværdi og kvitteringen herfor som eneste betalingsmiddel for samme person.

7) Oprettelse af et for hele verdensstaten fælles barndoms-, alderdoms-og sygdomsfond på basis af afdrag fra arbejdskvitteringerne.

8) Udnyttelse af maskinerne til forkortning af den materielle arbejdsdag til fordel for studiedage og åndsforskning.

9) Afskaffelse af voldspolitik og blodsudgydelser.

10) Afskaffelse af tortur-, prygle-og dødsstraffe til fordel for kyndige internerings-og opdragelsesforanstaltninger.

11) Udvikling af vegetariske næringsmidler, sundhed og legemspleje, sunde og lyse boligforhold.

12) Udvikling af åndsfrihed, tolerance, humanitet og kærlighed til alle levende væsner, til mennesker og dyr, til planter og mineraler".

Og Martinus fortsætter:

"Disse tolv punkter vil altså være at udtrykke som identisk med de realiteter, omkring hvilke hele den jordmenneskelige udviklingsenergi koncentrerer sig, og under hvilke opfyldelsen af tilværelsens højeste kærlighedsbud "elsker hverandre" på basis af den ny kosmiske verdensimpuls nu indenfor jordmenneskets daglige tilværelse vil søge hen imod sin fuldkomne udløsning. De nævnte punkter er således ikke en udviklet hjernespekulation eller opsat hypotese, men er derimod udtryk for en virkelig kendsgernings analyse, der kun er kommet til udtryk i tankelivet på basis af forudgående realistiske oplevelser. Intet jordmenneske vil derfor kunne eksistere uden at være i berøring med disse realiteter eller omgivet af disse energier".

Og Martinus slutter:

"At være i samklang med disse energier eller nævnte tolv punkter vil altså være det samme som at være i harmoni med den guddommelige verdensplan -det er at være en stimulerende faktor i verdensfredens skabelse på jorden, og det er den hurtigste vej for ethvert jord-menneske til "den store fødsel", eller til opnåelse af en forklaret tilværelse... .. (Citat fra L.B. I, stk. 117, 18).

—Og hermed kan vi betragte omtalen af dyreriget som definitivt afsluttet.

FØLELSESPLANET ELLER DET RIGTIGE MENNESKERIGE

Tredje kosmiske tilværelsesplan.

31.

Som allerede tidligere omtalt er det rigtige menneskerige dels et fysisk og dels et åndeligt tilværelsesplan, idet det danner overgangsplan fra den fysiske verden til den åndelige verden. Den videre udvikling leder således så småt frem mod en tilværelsesform, der er hundrede procent åndeligt betonet; og som vi skal komme til at se, præger dette i allerhøjeste grad også det fysiske afsnit af det rigtige menneskerige. Dette udgør ligefrem et område, hvor væsnerne næsten målbevidst ruster sig til den kommende rent åndelige tilværelse spændende over millioner af år.

-Af hensyn til ønsket om at gøre fremstillingen af det rigtige menneskerige så anskuelig som muligt, skal vi vælge at omtale den fysiske og den åndelige del af dette tilværelsesplan hver for sig. Men man må her hele tiden holde sig for øje, at de to områder ikke er adskilt fra hinanden ved nogen skarp grænse, hvorimod de umærkeligt toner over i hinanden. Og det betyder igen, at flere af de ting, der alene omtales i forbindelse med det ene af områderne også i en vis udstrækning gælder for det andet område, og vice versa.

Det rigtige menneskeriges fysiske område.

32.

Den fysiske del af det rigtige menneskerige er altså den, der umiddelbart grænser op til dyreriget og således direkte afløser dette. Denne fysiske del er karakteriseret ved, at den betegner en overvældende demonstration af, hvor højt den fysiske tilværelsesform kan drives op. Alt ånder her fred og harmoni, og alt summer af travl og samdrægtig aktivitet. Krig, ufred, armod og elendighed er en utænelighed. Sygdomme er ukendte og det samme gælder med hensyn til forbrydelser, afsporinger og abnormiteter. Det rigtige menneskeriges fysiske område betegner med andre ord højdepunktet af harmoni i den fysiske tilværelsesform. Naturvidenskab og åndsvidenskab er forlængst gået op i en højere enhed, og ligeledes er en velkonsolideret verdensregering med tilhørende lovgivningsmagt og øvrighed for længst blevet etableret. Men dens virke er udelukkende af administrativ karakter, idet enhver borger af egen indre trang på forhånd er i kontakt med de herskende regler og love. Alle er jo besjælede af ønsket om at være til nytte og velsignelse for de andre. Alle kommer hinanden ved, ligegyldigt under hvilke former man mødes, og i kontakt hermed vil enhver på forhånd kunne gøre regning på uforbeholden sympati og kærlighed fra de medvæsners side, vedkommende møder på sin vej. Det er således virkelig en verden, hvor kærligheden hersker.

33.

Med hensyn til de allerførste stadier af det rigtige menneskerige vil disse være kendetegnede ved, at det først og fremmest er på det bevidsthedsmæssige område, de enkelte individer har overskredet tærsklen fra dyreriget. De har alle gennemgået den store fødsel og dermed indvielsen i Guds højeste tankeverden. De er dermed også alle bevidste i Gud samt bevidste i deres egen forbundethed med Gud. Og det betyder igen, at de i mødet med deres næste bevidst ser et møde med Gud. Alle er de med andre ord sansedygtige på intuitionsenergiens område, hvad der altså betyder, at de har kosmisk bevidsthed.

På det rent bevidsthedsmæssige område er det nyfødte rigtige menneske altså helt i kontakt med det nye tilværelsesplans særlige traditioner og normer. Dette er derimod ikke helt så udpræget tilfældet på det organismemæssige område. Organismen er lige som et par fjed bag efter, hvad der simpelt hen skyldes den fysiske materies træghed. Dette viser sig først og fremmest på den måde, at væsnet endnu ikke helt behersker materialisationens teknik. Det er ganske vist for længst hørt op med at blive født af kvinder og dermed hørt op med den rent dyriske form for inkarnation. Men det er ved

sin materialisation stadig afhængig af assistance fra fysiske "forældrevæsner", dvs. væsner, der mere eller mindre bevidst er indstillede på at stille organisk materie til rådighed for den inkarnerende.

Yderligere viser den manglende fuldbyrdelse af den fysiske forvandling sig på kønsprægets område. Væsnetts organisme er endnu en hel del præget af det køn, det som dyrevæsen har tilhørt, og dets evne til at fuldbyrde den nye seksuelle omgangsform lader også noget tilbage at ønske. Men det er misforhold, som meget snart vil være bragt til afslutning. Og hvordan fremtræder væsnet så den dag, dette punkt omsider er nået? -Det fremtræder som et væsen, der hvor som helst og når som helst kan opløse sin fysiske organisme, træde ud af den fysiske verden og ind i den åndelige verden, for -så snart det ønsker det -atter at materialisere en fysisk organisme og dermed på ny træde fra den åndelige verden ind i den fysiske verden. Væsnet er på dette stadium blevet herre over reinkarnationen i en hidtil uprøvet grad.

Det erhvervede herredømme over organismen viser sig også ved, at indehaveren alene ved sin tankeindstilling kan holde den ung og smuk så længe, det skal være, ligesom vedkommende på samme grundlag kan gøre dens udseende til genstand for meget betydelige forandringer -men vel at mærke forandringer, der alle er motiverede af ønsket om overfor omgivelserne at antage et så sympatisk udseende som muligt. Hvad således mennesket på nuværende tidspunkt i form af smil, varme og kærlige øjne, attituder, stemmeføring og bevægelser formår at præstere på dette område er kun lidt at regne mod det, mennesket som fuldbyrdet, rigtigt menneske vil kunne. Yderligere frembyder det store herredømme over den fysiske materie og dermed den fysiske organisme den betydelige fordel, at væsnet beriges med en fantastisk overlegen bevægelsesfrihed. Ønsker det at ændre sin fysiske position, behøver det bare at dematerialisere sig, indstille sig tankemæssigt på det sted, det ønsker sig hen, og så atter materialisere organismen, og den vil da komme til syne det ønskede sted. -Hvad der kendetegner det rigtige menneskeriges fremskredne, fysiske del er altså ikke mindst væsnernes meget store herredømme over den fysiske organisme.

34.

På dette avancerede stadium vil også omlægningen af den seksuelle omgangsform være fuldbyrdet. Frigjort fra alle dyriske kønspræg og med det maskuline og det feminine principps fornemste træk opgående i en højere enhed fremtræder mennesket som et væsen, der så at sige er skabt til kærlighed, skabt til at kærtegne og til at blive kærtegnet. Og takket være, at det seksuelle kærtegn ikke længere udveksles gennem en kønsbetonet, dyrisk parringsakt, men gennem en betagende kunstnerisk vekselvirkning præget af uskyld, renhed og trang til at give, dyrkes seksualismen nu som en guddommelig gavekultur, der kan tåle alles blikke på sig, og som dertil hundrede procent er i centrum af væsnernes interesseliv. Det er kærligheden og adgangen til at dyrke kærligheden, der er det rigtige menneskeriges inspirationsfaktor og det i en sådan grad, at dens betydning kun lader sig antyde ved at henvise til den betydning, pengene har i vor verden: her drejer så at sige alt sig om penge -enten direkte eller indirekte. Dér drejer alt sig om kærligheden, om dette at udveksle kærtegn. Dette er selve ledemotivet for al aktivitet, såvel direkte som indirekte. Og hvad angår selve det seksuelle klimaks, så opnås dette nu udelukkende gennem kysset i forbindelse med den gensidige, sympatiske indstilling. Og hvad mere er: nævnte klimaks når her en intensitet og styrke, som langt, langt overgår, hvad dyret og det jordiske menneske kender til, dels fordi den enkeltes organisme og nervesystem er langt mere forfinet og sensibel, og dels fordi væsnerne nu på grund af deres harmoniske tilknytning til både det maskuline og det feminine princip oplever det seksuelle klimaks gennem både et feminint og et maskulint seksualcenter. Disse omstændigheder giver ikke blot det omtalte klimaks en helt ny styrke og fylde. De giver det tilmed en helt ny karakter beroende på, at væsnet under sin enkønnede tilstand kun har kendt det seksuelle klimaks i enten dets maskuline eller

dets feminine version, medens det nu -endog på én gang -oplever begge versioner, og hvoraf den ene altså udgør et fuldstændigt nyt element i oplevelsen.

35.

Hermed er i virkeligheden allerede det spørgsmål besvaret, hvad der er den daglige tilværelses indhold i det rigtige menneskerige: det er simpelt hen kærligheden og kærlighedens dyrkelse. Imidlertid former denne dyrkelse af kærligheden sig naturligvis ikke på bekostning af samfundslivets øvrige interesser. Tværtimod virker den i allerhøjeste grad til fordel for disse interesser. Det gør den simpelt hen på den måde, at man i sin beskæftigelse med at tilgodese nævnte interesser ser en særlig anledning til at udøve næstekærlighed, nemlig ved at præstere en så god indsats som overhovedet er muligt. En hidtil ukendt samvittighedsfuldhed i den daglige gerning vil kendetegne det rigtige menneske i dets egenskab af samfundsborger. Overhovedet ingen drømmer om at skulke eller sjuske sig fra noget som helst. Man kan på forhånd vise enhver funktionær den allerstørste tillid, og det skyldes netop, at det rigtige menneskerige er en verden, hvor man lever for hinanden, og hvor hensynet og kærligheden til helheden og dens enkeltpersoner er det højeste og helligste motiv for den enkeltes skabende aktivitet. Tværtimod at være en byrde for samfundslivets interesser er trangen til kærlighed således et kolossalt fundament og en udtømmelig næringskilde for disse interesser.

Med hensyn til den daglige hverdag kan det endvidere bemærkes, at denne i meget betydelig grad er helliget dyrkelsen af personlige interesser. Takket være en rationel udnyttelse af den højt udviklede tekniks frembringelser vil almindeligt, manuelt arbejde kun beskæftige det rigtige menneske en ganske ringe tid -måske en halv snes timer om ugen, måske mindre, og det betyder, at det kommer til at råde over en ganske betydelig fritid. Denne fritid kan det disponere over som det selv finder behag i, hvilket er ensbetydende med, at den bliver stillet til rådighed for en dyrkelse af dets personlige interesser. Disse interesser vil igen i kontakt med væsnernes høje åndsudvikling placere sig på et eller flere kulturelle mråder, inden for hvilke det lader sig uddanne. Det kan være et videnskabeligt, et kunstnerisk, et teknisk eller et okkult område m.v. Det kan selv frit vælge, hvilke det vil dyrke, og det så meget mere, som enhver form for undervisning med tilhørende materiel, udstyr og lignende gratis står til dets rådighed.

Det er i denne forbindelse vigtigt at gøre sig klart, at det rigtige menneskes intellektuelle og åndelige behov i lighed med dets kærlighedsbehov er ganske overordentligt omfattende, ligesom dets evne til at absorbere og skaffe sig adgang til viden grundet på den voksende intelligens-og intuitionsevne er særdeles betydelig. Dette indebærer, at det hele tiden af egen indre drift vil være beskæftiget med et omfattende sæt interesser, som det dyrker. -Blandt disse optræder ikke mindst interessen for de muligheder, intuitionsevnen frembyder på sansningens område. Mennesket begynder at opdage, hvordan det gennem sin intuition ganske uhindret kan bevæge sig i både tid og rum, hvordan det kan skaffe sig adgang til alle områder og alle sfærer af Guds bevidsthed -i fortid som i fremtid, i makrokosmos som i mellem-og mikrokosmos, i den fysiske verden som i den psykiske og højpsykiske verden. Det opdager helt nye sansemetoder og helt nye, uanede tilværelsesområder, og det er opslugt af interesse for at komme til klarhed over det alt sammen.

At denne vældige dyrkning af fysiske, psykiske og kosmiske interesser må give anledning til en meget betydelig vækst af det rigtige menneskes bevidsthed vil sikkert uden videre kunne forstås, og måske endnu klarere vil det indses, når man betænker, at beskæftigelse med et nærmere bestemt interessefelt som bekendt hurtigt drager et andet med sig, og dette igen et tredje og et fjerde og således fremdeles efter en progressiv målestok. Hvad der derfor i udpræget grad karakteriserer det rigtige menneske er netop blandt andet, at dets bevidsthed vokser efter en progressiv målestok -til gavn og glæde for det selv og dets omgivelser. Thi det er jo klart, at mennesker på et niveau som det her skildrede må kunne være til ganske overordentlig stor værdi, inspiration og underholdning for

hinanden, og da ikke mindst fordi de ved enhver given lejlighed hver især med den største fryd og glæde stiller deres viden, indsigt og begavelse til rådighed for hvem som helst, der måtte være interesseret. Man vil således forstå, at den daglige hverdag og med den det daglige, indbyrdes samvær i det rigtige menneskerige befinder sig på et meget højt plan -både intellektuelt, kunstnerisk, kulturelt og etisk. Det drejer sig simpelt hen om et plan, hvor der er tale om bevidst udøvet guddommelig livskunst.

36.

Det må betragtes som højst forståeligt, om det falder én og anden læser vanskeligt at fatte, at tilværelsesforhold og samfundstilstande som de her beskrevne virkelig kan eksistere, og dog er vi først ved begyndelsen af eventyret. Som nemlig allerede tidligere oplyst danner den fysiske del af det rigtige menneskerige optakt til en umådelig lang tidsepoke, hvor væsnerne alene er tilknyttede den åndelige verden -nærmere betegnet den åndelige verdens menneskerige, visdomsrige, guddommelige verden og salighedsrige. Og det kan naturligvis kun betyde, at forholdene fremover vil blive endnu mere fremmedartede for det jordiske menneske.

At kursen i det rigtige menneskerige virkelig går i retning af en fuldstændig åndeliggørelse af væsnerne viser sig på utallige måder. For det første ytrer det sig i form af en mere og mere udpræget forfinelse af den fysiske organisme samt et dermed forbundet større og større herredømme over denne organismes materier. Disse sidstnævnte bliver efterhånden af en så let og fin natur, at de befinder sig på grænsen af ren åndelig materie. Og det betyder i praksis, at de til sidst kun er repræsenterede ved fine elektriske svingningskombinationer, der i forbindelse med viljeføringen holdes organiserede af det enkelte væsens skæbneelement.

At denne stadigt tiltagende forfinelse og åndeliggørelse af den fysiske organisme også må have betydning for ernæringsformen er indlysende. Således vil ren frugternæring allerede være obligatorisk i de første stadier af menneskerigets fysiske afsnit, men dertil vil knytte sig en helt ny ernæringsform, der med menneskerigets udvikling vil få stadig større betydning. Denne ernæringsform er lufternæringen!

Til den fysiske organismes almindelige forvandling hører bl.a. en omstilling af åndedrætssystemet og fordøjelsessystemet, der i stadig tiltagende grad sætter væsnet i stand til at anvende luften som føde. Allerede på nuværende tidspunkt lever både planter, mennesker og dyr i betydelig grad af luft, hvad der således er ensbetydende med, at luft-ernæring allerede i dag lader sig iagttage. Således forbruger f.eks. et menneske i forbindelse med sit åndedræt ca. 1.500 l ilt i døgnet.

Denne lufternæringsmetode vil altså komme til at spille en meget betydelig rolle i de seneste stadier af det rigtige menneskeriges fysiske afsnit, ja så betydelig, at den i modsætning til nu, hvor den jo kun indgår som en detalje i et mere omfattende ernæringsprogram, til sidst helt vil dominere ernæringsfunktionen. Dette vil naturligvis ske gradvist, og det vil ske på den måde, at frugternæringen med organismens fremadskridende forfinelse langsomt vil tage af i betydning samtidig med, at lufternæringen i nøje takt hermed vil øge i betydning.

En og anden vil måske finde, at det dog er nogle forfærdelig sørgelige perspektiver, der her rulles op, eftersom der som bekendt er mange glæder at hente ved et veldækket bord. Men her må man ikke glemme, at mennesket er inde i en udvikling, der langsomt men sikkert vil lade det tabe interessen for en lang række fysiske institutioner, som i dag spiller en betydelig rolle. Det er som foran oplyst inde i en udvikling, hvor det af egen indre drift i stadig højere grad vil søge tilværelsens åndelige værdier og faktorer -søge dem gennem forskning og studier. Og denne udvikling vil bl.a. med sikkerhed bevirke, at dets interesse for bordets glæder tager af. Er det måske ikke også noget sådant, man allerede i dag iagttager for "store ånders" vedkommende? Er det ikke velkendt, at flertallet af

store åndelige begavelser -hvad enten det er inden for kunst, videnskab, teknik, filosofi m.v. -ofte glemmer både at spise og sove, fordi de helt er optaget af deres åndelige interesser?

-Det kan vist ikke bestrides, og det betegner et varsel om, at det fremskredne menneske i det rigtige menneskerige tværtimod at finde lufternæringsformen sørgelig vil finde den ganske overordentlig behagelig og praktisk -og det så meget mere, som den med sin tiltagende udvikling vil vise sig at afsløre højst interessante og uventede muligheder, nemlig muligheder, som mennesket, der en tidlig sommermorgen indånder den friske morgenluft eller en sen efterårsdag indånder den stærke luft af skovbund og nedfaldne blade, vil have forudsætninger for at danne sig et første forjættende begreb om.

Det er nu tidspunktet at oplyse, at denne radikale omstilling af ernæringsformen i virkeligheden gør krav på at blive set i et endnu større perspektiv, end der foreløbigt er kommet til udtryk. Den bør ses i et perspektiv, der også inddrager den ernæringsform, som vil være gældende til den tid, væsnet definitivt har forladt den fysiske verden og herefter permanent fører sin tilværelse som borger i den åndelige verden. Denne ernæringsform er tankeernæringen!

Ved tankeernæring forstås den ernæring, der finder sted gennem væsnets tilegnelse af enhver form for tankemateriale. Det er en ernæringsform, der alene angår væsnets bevidsthedsapparat -her først og fremmest den sjælelige strukturs seks åndelige legemer, hvoraf igen specielt de intellektuelle legemer kommer i betragtning; og det er en ernæringsform af mindst lige så stor betydning for det åndeliggjorte væsen, som den nugældende fysiske ernæringsform er det for det fysiske væsen. Det er simpelt hen en ernæringsform, gennem praktiseringen af hvilken væsnet er i stand til at holde sig åndeligt i live.

Som det måske vil være bekendt, tjener den kendte fysiske ernæring specielt to formål, nemlig at tilvejebringe materiale til organismens regenerering og vedligeholdelse samt at tilvejebringe energi til brug for organismens såvel interne som eksterne funktioner -herunder handlingslivet. En principielt lignende opgave løser tankeernæringen. På den ene side tilvejebringer den materiale til den sjælelige strukturs vedligeholdelse (samt udvikling), men i øvrigt også talentkernernes vedligeholdelse. Og på den anden side tilvejebringer den energi til brug for den sjælelige strukturs virksomhed i bevidsthedslivets tjeneste. Og ligesom det normalt er forbundet med nydelse at praktisere den fysiske ernæring, således er det også forbundet med nydelse at praktisere tankeernæringen, hvad der naturligvis bidrager til at sikre, at det vil have væsnets interesse at gennemføre den.

For den, der finder tankeernæringen lidt lovlig usandsynlig, vil det måske interessere at høre, at denne ernæringsform i virkeligheden allerede på nuværende tidspunkt i ganske betydelig udstrækning praktiseres af det jordiske menneske -ganske som det er tilfældet med lufternæringen. Den praktiseres i form af det jordiske menneskes beskæftigelse med alle de interesser, der optager det. Således er det uden videre tankeernæring, der praktiseres, når man f.eks. læser en bog, et tidsskrift, nærværende kursus, ser en film, en ballet, et teaterstykke, overværer en koncert -ja, overalt, hvor man tilegner sig indtryk, der beror på andre væsners forudgående tankeskabelse. Og man vil her bemærke, at man som regel udsætter sig for disse indtryk, fordi man føler behov derfor, akkurat som man normalt indtager et måltid fysisk føde, fordi man føler behov for det.

Tankeernæringen er altså slet ikke ukendt af det jordiske menneske. Det er tværtimod en ernæringsform, som allerede i meget betydelig udstrækning praktiseres, og vi har derfor også mulighed for at iagttage, at den frembyder mange principielle lighedspunkter med den fysiske ernæringsform. Thi foruden at opfylde de samme grundlæggende formål som netop den fysiske ernæring, rummer den yderligere i princippet et stort udvalg af forskellige retter, nemlig i form af

forskellige emne-områder, hvoraf for øvrigt nogle er mere sunde end andre! Og endvidere øver den helt naturligt en vis tiltrækning, akkurat som tilfældet er med den fysiske ernæringsform, og det i jo højere grad, des mere åndeligt fremskredent de implicerede mennesker er.

Netop dette sidste særkende bringer os tilbage til menneskets situation i den langt fremskredne del af det rigtige menneskeriges fysiske afsnit. Denne situation er jo, som vi husker, kendetegnet ved, at væsnerne i kolossal grad går op i dyrkelsen af åndelige interesser. Ja, denne dyrkelse er -sammen med kærlighedslivets praktisering -det virkelige indhold i deres tilværelse, og det betyder altså, at de pågældende langt fremskredne rigtige mennesker foruden lufternæringen også allerede i ganske overordentlig betydelig grad praktiserer tankeernæring. Men netop derigennem er det i virkeligheden, at de ruster sig til at kunne føre en millionårig tilværelse som udelukkende tilknyttet den åndelige verden, idet muligheden heraf først og fremmest beror på netop det, at de kan opretholde deres liv ved tankeernæring -altså vedåndelig virksomhed.

I form af det rigtige menneskes udprægede optagethed hvad angår dyrkelsen af åndelige interesser vil man med andre ord kunne se et varsel om, at det med raske fjed nærmer sig et stadium, hvor det ikke længere vil være knyttet til den fysiske verden, men udelukkende føre sin tilværelse i den åndelige verden. Et varsel, som altså tiltager i takt med den grad, i hvilken det er optaget af netop sin åndelige virksomhed, sine åndelige interesser.

Spørgsmål til lektion 57

1. Af hvilke to grunde er det jordiske menneskes begyndende intuitionsvirksomhed kun momentan eller øjeblikkelig?
2. Hvad kalder Martinus den oplevelse, gennem hvilken menneskets permanente, viljemæssige herredømme over intuitionsenergien etableres?
3. Hvad forstås ved "tærsklens vogtere"?
4. Hvordan kan det enkelte jordiske menneske forkorte sin vej til dette at have status som rigtigt menneske?
5. Kan der udpeges nogen skarp grænse mellem den fysiske og den åndelige zone af det rigtige menneskerige?
6. Nævn det rigtige menneskeriges fundamentale inspirationsfaktor!
7. Nævn den ernæringsform, der i det rigtige menneskerige vil afløse frugternæringen.
8. Er den i spørgsmål 7 efterlyste ernæringsform helt ukendt for det jordiske menneske; i benægtende fald: hvorledes er den kendt?
9. Nævn den ernæringsform, der hos det rent åndelliggjorte, rigtige menneske afløser den i spørgsmål 7 efterlyste ernæringsform.
10. Er den i spørgsmål 9 efterlyste ernæringsform ukendt af det jordiske menneske; i benægtende fald: hvorledes er den kendt?

Løsningen til lektion 56's opgavetillæg

1. Perioden fra det materialistiske dogmes sammenbrud og frem til tærsklen for det rigtige menneskerige.
 2. Ved at formidle indsigt i tilværelsens kosmiske love og principper (ved at formidle en kosmisk livsindstilling).
 3. Ja.
 4. Ja.
 5. Dr. L. L. Zamenhof.
 6. Total udelukkelse af animalske ernæringsemner til fordel for vegetabiliske og mineralske.
 7. Plantevæsners forudsætninger for dagsbevidst at kunne opleve smerte, skræk og rædsel er langt mindre end dyrenes.
 8. Fordi den praktisk talt udgør en ren mineralernæring og dermed en ernæring, der så godt som helt er fri for berøring med det dræbende princip.
 9. Ja, i høj grad.
 10. 1) Forvandling fra parringsorgan til rent kærtegnsorgan. 2) Udviskning af kønspræget. 3) Udvikling af betingelser, gennem hvilke seksuelt klimaks opnås gennem kysset.
 11. Det repræsenterer en harmonisk kombination af maskulint og feminint præg.
 12. Gennem udvikling af materialisationsteknik.
 13. Få stadier, der placerer sig noget hinsides det rigtige menneskeriges tærskel.
 14. Man undgår at skulle gennemløbe de nugældende repetitionsstadier fra baby til voksen.
 15. En oplevelse, hvor man i et glimt skuer større eller mindre brudstykker af den kosmiske verdensorden (visdomsoceanet).
 16. Begyndende aktivitet i intuitionslegemet.
 17. Fordi det berørte væsen gennem denne ligefrem fødes fra dyreriget ind i det rigtige menneskerige som hjemmehørende borger i dette.
- P.B. -J.
- NB. Disse svar er godkendt af Martinus.